

Strahinića Bana 9/II

Sofija, 31 novembra 1945 god,

POS LANSTVU
FEDERATIVNE JUGOSLAVIJE

Ip
4009

SOFIJA

PRIJAVA RATNE STETE

U. Bano 9/II

za Olgu Bore Aronovićá, rođjena u Pirotu 24.V.1895 god.
bivša činovnica firme: Hajim Elijas & Komp. Beograd -ul.
Knez Minajlõva 33
i njenu ćerku: Vinku Benarojo, bivša činovnica fabrike
trikotaze "ELKA" A.D. Beograd -ul. Strahinića Bana 9-11
do meseca novembra 1941 god. zivele u Beogradu, ul. Jovanova 18
sada privremeno u Plovdivu, ul. Boljarska 30

ili - Kontera &
Ban osovobodi tel 48

P. G.

Čast mi je ovim prijaviti Vam sledeće stete
učinjene meni i mojoj kćerci Vinki, od 5.IV.41 -XI.44.
Novembra meseca 1941 god. usled terora nad ju-
goslovenkim Jevrejima -od strane okupatora Nemaca, pobjegli
smo iz Beograda, ostavljajući sve što smo imali, kao pokuš
ćanstvo, nameštaj, odeću, obuću i dr. na proizvodnju okupatora
Nemaca, i pošli samo sa onim što smo mogli sobom nositi.
5og novembra 1941 god. prešli smo nelegalnim putem tadašnju
granicu kod Grdelice stigavši do Skoplja. Iz Skoplja smo po-
kušali 1 Decembra da pobegnemo vozom do Sofije, jer je po-
stojala opasnost, bugarske vlasti da nas predaju natrag Nem-
cima, kao izbeglice iz Beograda. Ali, u vozu na putu za Sofiju
kod Vladičinog Mana nas uhapse bugarski agenti, pod sumnjom
da smo Jevrejke - izbeglice i Beograda, i nas vrte u Skople
gde smo bile baćene u tamosnji Centralni zatvor. Tamo smo
bile prvo pretrazene, oduzevši sav nakit koji smo do tada
uspeli da saćuvamo/ i ćiju vrednost opisujem u spisku zaguba/
i zadržane u jednoj ćeliji 3 dana i 4 noći bez ikakve hrane
i vode. Odande su nas pod strazom odveli do Sofije u Direkci-
ju policije, gde su nas raspitali /5 og decembra 1941 god. /
i ponovo uteli da vrte u Beograd, ali blagodareći velikim
otkupnicama uspeli smo da ostanemo u Sofiji do 20.X.1942 kada
su nas prinudili da se iselimo u Plovdiv. Tamo kao i u Sofiji
bili smo podloženi na sva ogranićenja na koja su bili podlo-
ženi i Jevreji - bugarski podanici. Ta ogranićenja su ista
knuta u Zakonu za Zastitu nacije od WE 23.I.1941 i naredbi
zakonu od WE 26.VIII.1942 i sledećim naredbama i zapovedima
Komesara po evrejski vprosi. Sve ovo je učinilo nas život
vrlo teskim, nepodnošljivim, a naroćito zaradi ogranićenja
koje ću ovde nabrojiti: zabrana rada, zabrana putovanja, jev-
rejski kvartali po gradovima/ jevr. geto/, zabrana putovanja,
prinudna selidba iz Sofije oktobra 1942, nošenje jevrejskih
zutin znaćki, zabrana izlaza iz kuće - osim 2 ćasa dnevno,
zabrana trazenja oslenca za vreme vazdusnih napadaja, krajnje
stesnjavane po stanovima, smanjene porcije zivotnih namirnica
koji nam se polazu kuponima i razni drugi, koji ze ne daju
opisati;

- U prilogu: 1 spisak pokućanstva i nameštaja
1 " rodjaka lisenih zivota
1 " steta po obr.br.3 iz

UAB-42-2408-37

Orica Apovodub

Steta na imovini i imovinskim pravima

1/ Pokušanstvo i nameštaj: /u priloga i spisak/.....Din.	253.700,-	150.000,-
2/ gotov novac: oduzetu pri begstvu	"	50.000,-
3/ nakit: oduzet u Zatvoru u Skoplju		
1 ogrlica sa briljantima	"	120.000,-
2 para mindjusa	"	180.000,-
1 prsten	"	30.000,-
4/ imovinska prava: razlika u plati pre rata i tome koje je bilo potrebno za vreme okupacije/za zivot/	"	120.000,-
5/ razni predmeti koji se ne daju odisati:	"	8000,-
6/ plata za mene i moju kcerku od 1.IV.41 -kraja 1944	"	270.000,-
Svega	Din. 1041.700,-	270.000,-

Povreda dostojanstva i časti

- 1/ od 5.IV; 1941 -XI.41 god. u Beogradu / Nemci/ kolektivno
" XII.41 -kraja 1944 god. u Bugarskoj/ Bugari/ vredjani i dr." .....

Lisenje slobode

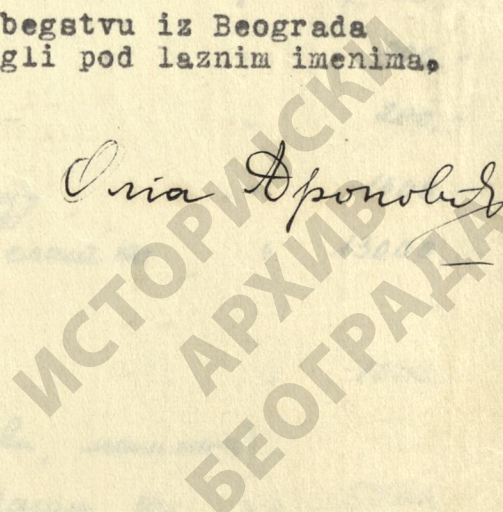
- 1/ uhapseni u Skoplju od 1.XII.41-5.XII.41 .....
- 2/ zatvoreni u Plovdivu od 14.I.1944X 9.IX.1944 .....
- 3/ neplaćeni prinudni rad: u Beogradu, radili smo Nemcima /uzimali su nas sa Tas - Majdana/ .....

Steta zbog oskudice

- 1/ usled zabrane rada, lutanja po raznim tuđinjradovima i kućama, trpeli glad, zimu, nestasicu u odelu i obući .....

Napomena: Nemamo nikakvi h pisмениh dokaza, pri begstvu iz Beograda ostavili smo sve dokumente i dr, i pobešli pod lažnim imenima.

Olga Dronovska

У исто време по овим сведочењима да су били убијени у Београду, од стране Немца, а то су:

1) Јанов Р. Аронович, рођен у Тиролу (око 60 год) живео у Београду, ул. Думанова бр. 16 - по јамимају привремено ајенци, убијен заједно са женом Редом и својим децом: Рафаел, Буду, Мисли, Иван и Израил. *Str. Rank i S. Mirovic*

2) Моша Р. Аронович, рођен у Тиролу (око 55 год) бивши и директор Швајцарске банке у Београду, у последње време директор милици Смића (или Смиловића) у Врховцу, убијен заједно са женом Маријом и кћерком Ракицом, својим децом међу на Београдској Универзитетској. Друга нејова ћерка Реја - удата Јанча, пала у Београду са окупационом влашћу у Босни - као партизанка. *(око 53 год)*

3) Александар Р. Аронович, активни војни - инженер Југословенске војске, аутомат командант Врховца, живео у Врховцу, заробљен ауგуста 1941 год, од стране Италијана. Нема никакви вешти о нему. *(и Јанковић)*

Вешти мог оца:

1) Марија Јузе Барона, из Милча - убијена у Милчи ком потпу заједно са децом: 2 ћерке и 2 сина.

2) Софија Јанкова Абрамачева, из Београда - убијена у Тиролу и оца 10 III 1943 год одредом са мушкет и својим Рудолфом (Руди) са информационом службом за Повељу, где су били убијени у градинама слиједи.

*оуб. Јанковић
29.10.9*

Са мојим сведочењем,
Олија Аронович